

ת"פ 24173/10/14 - מדינת ישראל נגד דוד ניסנוב

בית המשפט המחוזי בחיפה

ת"פ 24173-10-14 מדינת ישראל נ' ניסנוב(עציר) 29 באפריל 2015

בפני כב' השופטת רותית בש

המאשימה

מדינת ישראל

באמצעות פרקליטות מחוז חיפה

נגד

הנאשם

דוד ניסנוב (אסיר)

ע"י ב"כ עו"ד ליאור פנחס (סנגור ציבורי)

גזר דין

א. מבוא

1. הנאשם הורשע בתיק זה, עפ"י הודאתו בעובדות כתב האישום, בעבירה של הצתה, עבירה לפי סעיף 448 רישא לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין")

2. לאחר מתן הכרעת הדין ביום 22.1.15 נדחה המשך הדיון בפניי לצורך הגשת תסקיר שירות המבחן בעניינו של הנאשם ולטיעונים לעונש. כעת, לאחר שהוגש התסקיר הנ"ל והצדדים העלו את טיעוניהם לעונש בפניי, כל שנותר הינו - לגזור את דינו של הנאשם.

ב. כתב האישום

3. בעובדות כתב האישום נטען, כדלקמן: ביום 21.8.13 בשעה 11:40 או בסמוך לכך, נהג יקיר סלמונוב (להלן: "יקיר") ברכב מאזדה, כשלידו יושב הנאשם. השניים נכנסו לתוך תחנת דלק סונול שנמצאת באזור התעשייה בחדרה והחנו את רכב המאזדה ליד משאבת דלק. בתוך רכב המאזדה אמר הנאשם ליקיר: "מה היה קורה אם הייתי שם את המצית מתחת לפייה". יקיר והנאשם יצאו מהרכב ונכנסו לחנות נוחות שנמצאת בתחנת הדלק. יקיר יצא מהחנות וניגש לרכב המאזדה. כשהגיע לרכב המאזדה הוציא יקיר את פיית התדלוק (להלן: "הפייה") מתוך משאבת הדלק והכניס אותה לתוך מיכל הדלק של רכב המאזדה והחל לתדלק. הנאשם יצא מהחנות, ניגש לרכב המאזדה וליקיר, כשהוא מחזיק בידו מצית ומתקרב לכיוון הפייה. יקיר הרחיק את הנאשם וזה התרחק מהפייה, כשהשניים מחייכים. בהמשך, התקרב הנאשם לכיוון הפייה והושיט את ידו כשהוא מחזיק במצית מתחת לפייה. הנאשם הדליק אש במצית ושילח אש במזיד בדבר לא לו, כתוצאה מכך עלתה הפייה באש, אשר התפשטה לרכב המאזדה ולמשאבת הדלק. כתוצאה ממעשיו של הנאשם, רכב המאזדה, ששווי כ - ₪ 71,000 ומשאבת הדלק עלו באש ונשרפו כליל. כמו כן, נגרמו נזקים לתקרת תחנת הדלק. בנוסף נכווה הנאשם מהאש בגב עליון, בשפתיים ובאפרכסת אוזן שמאל.

ג. תסקיר שירות המבחן

4. מתסקיר שירות המבחן (להלן: "התסקיר"), שהוגש לתיק בית המשפט ביום 22.3.15, עולה כי הנאשם בן 26, רווק. הנאשם עלה ארצה מאזרביג'אן בשנת 1995 יחד עם אמו ואחיו. הנאשם סיפר לקצין המבחן, כי הוריו התגרשו כשנה לפני עלייתם לארץ, אביו נשאר באזרביג'אן והקשר עמו נותק. הנאשם הוסיף וסיפר, כי טרם מאסרו הנוכחי קשריו עם בני משפחתו היו מצומצמים, אך השתפרו מאד בתקופת המאסר עקב השינוי שחל בהתנהגותו.

5. שירות המבחן ציין בתסקיר כי, לחובת הנאשם 3 הרשעות קודמות בגין עבירות רכוש ואלימות בגין נדון לעונשי מאסר בפועל ועונשים נלווים. החל מחודש יולי 2013, מרצה הנאשם עונש מאסר לתקופה של 36 חודשים בגין מעורבותו בעבירת שוד בנסיבות מחמירות. בשנת 2007 סיים הנאשם לרצות עונש מאסר קודם של 15 חודשים. עוד עולה מהתסקיר, כי הנאשם החל את מעורבותו בפלילים מגיל 16, הופנה לשירות המבחן לנוער ובמסגרת ניסיונות שיקום שולב בהוסטל אך המשיך במעורבות שולית.

ביחס לעבירה נשוא תיק זה, סיפר הנאשם לשירות המבחן, כי לא הצית את משאבת הדלק בכוונה תחילה, אלא "שיחק" עם המצית בחוסר זהירות. לדבריו, התנהגותו נבעה מקלות ראש ומחוסר שיקול דעת. הנאשם הביע חרטה בפני שירות המבחן על התנהגותו "הילדותית", כדבריו, וכן הוסיף כי הוא מודע לנזקים שנגרמו מהתנהגותו וכי הוא מעוניין לפצות בגינם, אך אין לו יכולת כלכלית לעשות כן.

6. מעדכון שקיבל שירות המבחן אודות הנאשם מגורמי הטיפול והשיקום בבית הסוהר "חרמון" עולה, כי הנאשם מועסק כעוזר הוראה בחינוך וכי הוא חש סיפוק מעבודה זו. החל מיום 24.8.14, משולב הנאשם בפרויקט טיפולי לגברים בעלי דפוסים אלימים ועונה על דרישות המערכת. עם זאת, צוין בתסקיר כי הנאשם מתקשה לעמוד בגבולות שמציבים לו ומתקשה "להביא את עצמו". גורמי השיקום בכלא התרשמו כי מדובר בצעיר שרכש תכונות עברייניות במרוצת השנים ומתקשה בבחינת מהלך חייו ובחירותיו ולפיכך זקוק להמשך ליווי וטיפול הן במסגרת בית הסוהר והן במסגרת הקהילה.

7. במסגרת הערכת הסיכון והסיכוי לשיקום, התרשם שירות המבחן כי מדובר בצעיר המנהל אורח חיים שולי ובעל מאפייני אישיות עבריינים. שירות המבחן ציין, כי הנאשם מתקשה לקחת אחריות מלאה על התנהגותו ומתקשה בבחינת מאפייני אישיותו הבעייתיים. שירות המבחן ציין עוד, כי כיום הנאשם מגלה ניצני שינוי בדפוסי חשיבתו והחל לבחון את התנהלותו ובחירותיו במשך השנים, אם כי שינוי זה מצוי רק בראשיתו.

8. בשקלול מכלול השיקולים, בהתייחס לחומרת העבירה הנוכחית ובשים לב להרשעותיו הקודמות של הנאשם, וכן לכך שטרם סיים את ההליך הטיפולי בו החל, העריך שירות המבחן כי קיים סיכון בינוני-גבוה להישנות התנהגות דומה בעתיד מצידו של הנאשם. שירות המבחן העריך בתסקיר, כי התמדתו של הנאשם בהליך הטיפולי בו הוא מצוי במסגרת המאסר עשויה להפחית את הסיכון להישנות התנהגות

דומה.

9. נוכח כל האמור לעיל ומתוך הערכה כי הנאשם זקוק למסגרת טיפולית אינטנסיבית, נמנע שירות המבחן מלבוא בהמלצה טיפולית אודות הנאשם במסגרת פתוחה, כדוגמת שרות המבחן.

ד. טיעוני ב"כ המאשימה לעונש

10. בפתח הדיון בפניי ביום 29.3.15 הגישה ב"כ המאשימה את גיליון המרשם הפלילי של הנאשם (ת/1). כמו כן הגישה ב"כ המאשימה את טיעוניה לעונש בכתב (ת/2) וכן אסופת פסיקה (ת/3) להמחשת עמדתה העונשית של המאשימה.

11. ב- ת/2 ציינה ב"כ המאשימה את עובדות כתב האישום על מנת ללמד בדבר חומרת מעשיו של הנאשם. ב"כ המאשימה הדגישה כי, כתוצאה ממעשיו של הנאשם, רכב המזדה ששווי 71,000 ₪ ומשאבת הדלק עלו באש ונשרפו כליל. כמו כן נגרמו נזקים לתקרת תחנת הדלק ונזקים פיזיים לנאשם עצמו אשר נכווה בגבו העליון, בשפתיו ובאוזנו. ב"כ המאשימה הטעימה, כי מדובר בנזק רכושי עצום וטענה כי על בית המשפט לראותו יחד עם פוטנציאל הנזק האדיר הגלום בהצתה של עמדת תדלוק בזמן הזרמת דלק רב.

12. ב"כ המאשימה הוסיפה וטענה ב-ת/2, כי מכוח סעיף 40 ב' לתיקון 113 לחוק העונשין, הרי שעל בית המשפט לקבוע את מתחם העונש ההולם בהתאם לעקרון ההלימה לפיו יש לקיים יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם. ב"כ המאשימה הוסיפה וציינה כי, בהתאם לסעיף 40 ג' לחוק העונשין, יש להתחשב בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה. באשר לערך החברתי שנפגע, טענה ב"כ המאשימה, כי במקרה דנן מדובר בפגיעה קשה בשלום הציבור וברכוש, תוך שהדגישה כי מדובר בעבירות כנגד רכוש, אשר תחילתן ידועה וסופן עלול היה להסתיים גם בפגיעה בגוף ונפש של אנשים נוספים מעבר לנאשם עצמו.

13. באשר לנסיבות ביצוע העבירה, טענה ב"כ המאשימה כי הנאשם ביצע את ההצתה בתוך תחנת תדלוק, בסמוך לחנות נוחות הממוקמת בתחנה, כאשר התחנה מהווה מוקד טבעי לרכבים נוספים ולעוברי אורח, כמו גם לעובדים בחנות הנוחות אשר היו נתונים תחת סיכון במהלך האירוע. ב"כ המאשימה הדגישה בטיעוניה את חומרתה של עבירת ההצתה נוכח הסכנה הרובצת לפתחה, שהרי ראשיתה גפרור ואחריתה עלולים להיות שערי מוות.

14. עוד נטען ע"י ב"כ המאשימה, באשר לנזק שהיה צפוי להיגרם מביצוע העבירה כי, מחמת טבעה וטיבה של האש ונטייתה להתפשט ולכלות כל העומד בדרכה, פוטנציאל הסכנה הטמון בה הוא עצום ורב, בייחוד כאשר מדובר בהצתה במקום נפיץ כמו תחנת דלק. ב"כ המאשימה ציינה, כי רק בדרך נס

לא נגרמו נזקים קטלניים ולא נפגעו אנשים נוספים ששהו בתחנה באותה עת וביקשה כי עובדה זו לא תיזקף לזכותו של הנאשם.

15. ב"כ המאשימה הוסיפה וטענה, כי הנאשם הבין את המעשים שעמד לבצע, תוך שתהיה מה יקרה אם יצית את האש באמצעות המצית. ב"כ המאשימה הטעימה כי הנאשם יכול היה להימנע ממעשיו, שכן חברו הרחיקו מהרכב בפעם הראשונה, אך הנאשם בחר במודע להמשיך ולבצע את העבירה, חזר אל הרכב עם המצית הדולק והציתו. ב"כ המאשימה הטעימה, כי במעשיו אלה פעל הנאשם תחת אדישות מוחלטת תוך זלזול נוכח הנזק ההרסני הצפוי ממעשיו. ב"כ המאשימה ביקשה כי ביהמ"ש יתן ביטוי לחומרת המעשים, לקלות בה נעשו ולפוטנציאל ההרסני הגלום בהם, זאת באמצעות ענישה ממושכת מאחורי סורג ובריח.

16. באשר למדיניות הענישה הנהוגה, טענה ב"כ המאשימה כי המחוקק ראה בחומרה רבה את עבירת ההצתה, וכי לא בכדי קבע בצידה עונש מירבי של 15 שנות מאסר. בהסתמך על אסופת הפסיקה ת/3 עתרה ב"כ המאשימה למתחם עונש הולם שנע בין שנתיים מאסר עד 4 שנות מאסר, וכן ביקשה להשית על הנאשם עונש ברף הגבוה של המתחם, זאת נוכח נסיבות וחומרת העבירה.

17. לעניין הנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה טענה ב"כ המאשימה, כי בעניינו של הנאשם לא מתקיימות נסיבות המצדיקות סטייה ממתחם העונש ההולם הנ"ל. בנקודה זו הפנתה ב"כ המאשימה לתסקיר שהוגש בעניינו של הנאשם ממנו עולה, כי מדובר באדם המנהל אורח חיים שולי, בעל עבר פלילי ובעל מאפייני אישיות בעייתיים, אשר החל תהליך ראשוני בלבד בין כתלי הכלא ועדיין לא ניכר בו שינוי של ממש. עוד הדגישה ב"כ המאשימה את הערכת שרות המבחן לקיומו של סיכון בינוני- גבוה להישנות התנהגות דומה בעתיד מצדו של הנאשם ואת הימנעות שרות המבחן ממתן המלצה טיפולית במקרה שבפנינו.

18. ב"כ המאשימה ביקשה, כאמור, להשית על הנאשם עונש של מאסר בפועל ברף העליון של מתחם הענישה לו עתרה, במצטבר לעונש המאסר אותו מרצה הנאשם כעת, וכן מאסר על תנאי מרתיע וצופה פני עתיד ופיצוי נוכח הנזקים שנגרמו כתוצאה מההצתה.

ה. טיעוני ב"כ הנאשם לעונש

19. הסנגור ציין, בפתח טיעוניו לעונש, את הודאת הנאשם בהזדמנות הראשונה, אשר חסכה מזמנו היקר של בית המשפט. הסנגור הפנה לאמור בתסקיר שירות המבחן המגולל את נסיבות חייו של הנאשם. הסנגור ציין כי הנאשם עבר מסכת חיים לא קלה מאז ילדותו וגדל בתנאים מורכבים ובמערכת משפחתית בעייתית, ללא דמות אב, וסיגל לעצמו לאורך החיים תפיסות ודפוסי התנהגות בעייתיים כמנגנוני התמודדות עם קשיי חייו וכביטוי למצוקות הרגשיות אותן חווה במהלך חייו.

20. הסנגור הוסיף וטען כי, מעיון בגיליון הרשעותיו של הנאשם ניתן ללמוד כי לנאשם אין עבר מכביד וכי לחובתו 3 הרשעות קודמות בלבד. עוד ביקש הסנגור להתחשב בכך שהנאשם מרצה מאסר לתקופה ממושכת של 36 חודש וכן בכך שמרבית הרשעותיו של הנאשם הינן מתקופת היותו קטין. הסנגור טען עוד כי, מאז ביצוע העבירה חלפו שנה ושמונה חודשים.

21. באשר לנסיבות ביצוע העבירה, הפנה הסנגור לתיעוד האירוע בדיסק מצלמת האבטחה בו צפה בית המשפט וטען כי צפייה בדיסק מלמדת כי אין הסבר להתנהגותו של הנאשם. בנקודה זו הוסיף וטען הסנגור, כי הצפייה בסרטון מלמדת כי העבירה בוצעה ללא כל תכנון מוקדם או מניע, ללא כל כוונה להצית את הרכב, לגרום לנזקים או לפגוע בתחנת הדלק. הסנגור הטעים, כי הנאשם הגיע לתחנת הדלק יחד עם חברו הטוב, לצורך תדלוק רכבו של החבר וכי האירוע החל ממשחק שהסתיים בהצתה בשל חוסר זהירות של הנאשם וחוסר שיקול דעת נכון.

22. באשר לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה, ציין הסנגור כי הנאשם נטל אחריות מלאה למעשיו והביע חרטה כנה בפני שירות המבחן, תוך שהוא מודע לנזקים שגרם ואף הביע בפני שירות המבחן נכונות לשלם פיצוי בגין אותם נזקים, אם כי אין לו יכולת כלכלית לעשות כן. הסנגור הוסיף וציין את תפקודו הטוב מאוד של הנאשם בכלא "חרמון" וכי הוא מועמד לאישור קיצור עונשו. הנאשם מועסק בכלא כעוזר הוראה בחינוך וחש סיפוק רב מעבודתו. הסנגור הטעים כי הטיפול בכלא אורך זמן והוסיף, כי ניתן להבחין כי חלו בנאשם שינויים בדפוסי חשיבתו ומסתמן שיפור במודעותו העצמית, אם כי מדובר בשינוי שהינו בראשיתו. ב"כ הנאשם הוסיף וטען, כי יש לעודד את הנאשם להמשיך בתהליך החיובי בו הוא מצוי וליתן לו הזדמנות להוכיח עצמו, וכן טען כי, ענישה בדמות מאסר בפועל עלולה לגרום לתוצאה הפוכה ולהתדרדרות בהליך הטיפול בו נתון הנאשם והעשוי להפחית את רמת מסוכנותו.

23. הסנגור ביקש, כי בית המשפט יעדיף בעניינו של הנאשם את אינטרס השיקום על פני אינטרס ההרתעה והגמול. לטענת הסנגור, בהטלת עונש של מאסר בפועל על הנאשם במצטבר לעונש אותו הוא מרצה כעת, ישלם הנאשם מחיר כבד, שכן תיגדע האפשרות לשחרור הנאשם שחרור מוקדם ע"י וועדת השחרורים. הסנגור הוסיף וציין, כי קיים אינטרס שיקומי מובהק לשיקום עבריינים צעירים בהוצאתם ממעגל העבריינות והחזרתם להיות אזרחים מן המניין. לפיכך, ביקש הסנגור, כי בית המשפט יטיל על הנאשם עונש של מאסר אשר ירוצה בחופף לתקופת המאסר אותה מרצה הנאשם כעת.

24. הסנגור ציין, כי על אף החובה לקבוע את העונש שיושת על הנאשם במסגרת מתחם העונש ההולם, רשאי בית משפט, בהתאם לסעיף 40 ד(א) לתיקון 113 לחוק העונשין, לחרוג ממתחם העונש ההולם, לקולא, זאת בשל שיקולי שיקום וכאשר מצא ביהמ"ש שנאשם השתקם או שישנו סיכוי של ממש שישתקם. לטענת הסנגור, לא ניתן להתעלם מסיכויי הטובים של הנאשם לשיקום.

25. הסנגור הוסיף וטען כי, כתוצאה ממעשיו נכווה הנאשם בכוויות מדרגה 2 בגב העליון, באוזן שמאל ובשפתיו. באשר לנזק שנגרם כתוצאה מביצוע העבירה, טען הסנגור כי המאשימה לא הציגה קבלות

לעניין גובה הנזק שנגרם כתוצאה ממעשיו של הנאשם, תוך שציין כי הוא מניח שחברו של הנאשם קיבל פיצוי מחברת הביטוח בגין הנזק שנגרם לרכב.

26. הסנגור עתר, כאמור, להשית על הנאשם עונש של מאסר בפועל שירוצה בחופף לעונש המאסר אותו מרצה הנאשם כעת. לתמיכה בעמדתו העונשית הגיש הסנגור פסיקה (נ/1). הסנגור ביקש שלא ללמוד גזירה שווה לענייננו מהפסיקה שהגישה ב"כ המאשימה וטען כי בפסיקה הנ"ל דובר על מקרי הצתה בכוונה תחילה שבצדם מניע, שלא כמו במקרה זה. כמו כן, ביקש הסנגור מבית המשפט ליתן את הדעת למצבו הכלכלי של הנאשם במידה שיושת עליו פיצוי כספי.

27. הנאשם הביע חרטה בדיון בפניי וביקש סליחה, תוך שציין כי הוא מבין את הסכנה הטמונה במעשהו. הנאשם הוסיף וציין, כי במסגרת המאסר סיים 12 שנות לימוד, וכן כי כיום הוא עובד בתור עוזר הוראה ועוזר לאחרים, כל זאת במסגרת הליך של שיקום בכלא. הנאשם הדגיש בפניי, כי אילו יכול היה להשיב הגלגל לאחור, לא היה עושה את שעשה.

1. דיון והכרעה

28. תיקון מס' 113 מתווה את העיקרון המנחה כיום (החל מיום 10.7.12) את ביהמ"ש בבואו לגזור דינו של נאשם, שהינו, לפי סעיף 40 ב לחוק העונשין, עיקרון ההלימה, לפיו צריך להתקיים יחס הולם בין חומרת מעשי העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם לבין סוג ומידת העונש המוטל עליו. יחס זה מבטא, למעשה, את עיקרון הגמול (ראה ע.פ. 1523/10 **פלוני נ' מדינת ישראל**, 18/4/12, לא פורסם). סעיף 40 ג' לחוק העונשין קובע, כי על ביהמ"ש לקבוע מתחם עונש הולם למעשה העבירה שביצע הנאשם, בהתאם לעיקרון המנחה הנ"ל. לשם כך, יתחשב ביהמ"ש בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, הכלולות בסעיף 40 ט' לחוק העונשין.

29. הערך החברתי שנפגע כתוצאה מביצוע עבירת ההצתה שבפנינו הינו בטחונו ושלומו של הציבור לבל ייגרמו כתוצאה ממעשה ההצתה פגיעות ברכוש או פגיעות בגוף ובנפש. ודוק, עסקינן בעבירה חמורה בגינה קבע המחוקק עונש מירבי של 15 שנות מאסר, זאת לא בכדי ועל רקע המסוכנות הגלומה בעבירת ההצתה.

תחילתה של עבירת ההצתה בגפרור או במצית ואחריתה מי ישורנה, זאת כפי שעולה מדבריו הבאים של כב' השופט רובינשטיין בע"פ 3074/07 **מ"י נ' אבו תקפה ואח'** (להלן: "עניין אבו תקפה"):

"אכן, היו מקרים שבנסיבותיהם פטרו בתי המשפט נאשמים בהצתה מריצוי עונשם מאחורי סורג וברית. התלבטתי שמא בא המקרה דנא בגדרם, וזאת במיוחד בשל העדר עבר פלילי. אך בסופו של יום, לטעמי, נוכח הסכנה המיוחדת, הבלתי נשלטת, שבעבירות אלה - שהרי בהן "תצא אש ומצאה קוצים

ונוכל גדיש או הקמה" (שמות, כב', ה'), ואחריתה מי ישורנה - יש צורך בענישה מרתיעה, שכלל תהא כליאה" (פורסם בנבו, ניתן ביום 27.3.08).

30. ומהתם להכא:

במקרה שבפנינו פעל הנאשם בתוך מתחם של תחנת דלק, בהדליקו אש במצית שהוצמדה לפיית התדלוק, זאת עת שזרם דלק מהמשאבה למיכל הדלק של רכבו של יקיר, חברו של הנאשם.

צפיתי בסרטון בתקליטור המתעד את האירוע מושא כתב האישום. צפייה זו מלמדת, כי הנאשם פעל בשני שלבים. בשלב הראשון קרב הנאשם את המצית לכיוון פיית התדלוק, שאז הרחיקו חברו מפיית התדלוק והנאשם התרחק, תוך שהשניים חייכו כאילו מבקש לו הנאשם לחמוד לצון. דא עקא, שהנאשם התקרב שוב לכיוון פיית משאבת הדלק, תוך שהוא מדליק אש במצית מתחת לפיה, דבר שהוביל במהירות הבזק להתפשטות האש שאחזה בפית התדלוק, ברכב המאזדה ובמשאבת הדלק. בסרטון ניתן לראות את כדור האש שכילה את רכב המאזדה של יקיר ואת משאבת הדלק. האמור לעיל ממחיש את חומרת מעשהו של הנאשם, אשר גרם כתוצאה מהדלקת אש במצית להצתת הרכב ששווייו היה כ- 71,000 ₪ ולהצתת משאבת הדלק, כל זאת תוך שניות ספורות.

31. במסגרת בחינת הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, כאמור בסעיף 40ט לחוק העונשין אציין, לחומרא, את חלקו המלא של הנאשם בביצוע העבירה, כמו גם את הנזק שנגרם מביצוע העבירה, כמתואר בכתב האישום. בנקודה זו יצוין, כי בנוסף לנזק הרכושי, נכווה הנאשם עצמו מהאש בגב עליון, בשפתיים ובאפרכסת אוזן שמאל ובדרך נס לא נגרמו נזקים חמורים יותר ולא קופדו חיי אדם, שהרי האירוע אירע בתחנת תדלוק, בסמוך לחנות נוחות הממוקמת בתחנה אליה מגיעים אנשים ובה מצויים עובדים. הצתת אש במקום רגיש, בתחנת דלק, עלולה, מטבע הדברים, חלילה, להסתיים בפגיעות קשות בגוף ובנפש.

32. לטובת הנאשם, עם זאת, יצוין, במסגרת בחינת הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, כי למעשהו של הנאשם לא קדם תכנון של ממש וכן כי לא ברור המניע שהניע את הנאשם לביצוע העבירה, אם כי ניתן להניח שהנאשם פעל בקלות דעת ומבלי לחשוב עד תום על המסוכנות הטמונה במעשיו. אכן אין מדובר, כפי שטען הסנגור, בתיק קלאסי של הצתה מתוכננת מראש מתוך כוונה לגרום לנזק, מה גם שעסקין בהצתת הרכב של חברו של הנאשם ולא בהצתת רכבו של מי שהיה מצוי בסכסוך עם הנאשם.

33. במסגרת בחינת מדיניות הענישה הנהוגה, כאמור, בסעיף 40ג(א) לחוק העונשין תצוין הפסיקה הבאה:

בעניין אבו תקפה, שנזכר לעיל, קיבל בית המשפט העליון את ערעור המדינה והחמיר בעונשם של המשיבים, שהציתו חממות מתוך מניע של נקמה, זאת מעונש של 6 חודשי מאסר בפועל בעבודות שירות לעונש של 7 חודשי מאסר בפועל, זאת חרף עברם הנקי של שני המשיבים והודאתם בביצוע העבירות, כמו גם הערכת שירות המבחן לפיה אין מדובר בעבריינים שאין להם תקנה.

בת"פ (מחוזי חיפה) 6220-05-13 מ"י נ' **חרב** (7.7.13) הושת על נאשם שהצית את רכבו של מי שהיה מסוכסך עמו לאחר תכנון מוקדם עונש של 14 חודשי מאסר בפועל וכן הופעל מאסר על תנאי בן 12 חודשים. במקרה הנ"ל דובר בנאשם בעל עבר פלילי בגין עבירת אלימות חמורה.

בת"פ (מחוזי חיפה) 30010-01-13 מ"י נ' **פלייפל** (14.7.13) הושת על נאשם בעל עבר נקי שהורשע בהצתת רכבו של מעבידו ובגניבה מהרכב, עונש של 15 חודשי מאסר בפועל, זאת לאחר קביעת מתחם ענישה הולם שנע בין 10 חודשי מאסר בפועל ל- 36 חודשי מאסר בפועל.

בת"פ (מחוזי חיפה) 32069-04-14 מ"י נ' **חיאדרי** (11.11.14) הושת על נאשם שהצית את החלק הקדמי של רכב של בן משפחתו, על רקע סכסוך כספי, עונש של 10 חודשי מאסר בפועל, זאת לאחר קביעת מתחם ענישה הולם בין 10 חודשי מאסר בפועל לבין 36 חודשי מאסר בפועל.

בע"פ 5758/13 **בילאל נסאסרה נ' מ"י** (פורסם בנבו, 12.2.14), נדחה ערעורו של המערער על עונש של 24 חודשי מאסר בפועל, שהושת עליו בגין ביצוע עבירות שעניין קשירת קשר לפשע, חבלה במזיד לרכב והצתה של שתי מכוניות שנשרפו כליל. במקרה הנ"ל דובר במערער בעל סיכויי שיקום נמוכים ביותר, אף כי עברו הפלילי היה נקי וכן דובר במקרה הנ"ל במערער שהורשע בבית המשפט המחוזי, לאחר שמיעת הראיות. בית המשפט העליון קבע במקרה הנ"ל, כי קיימים, אמנם פסקי דין, במסגרתם הושתו בגין עבירת הצתה, עונשי מאסר בעבודות שירות, אולם דובר בפסקי הדין הנ"ל בנסיבות מיוחדות לקולא, לרבות המלצה חיובית באופן מובהק של שירות המבחן.

34. לאחר ששקלתי את הערך החברתי הנפגע בנידון דידן, כמו גם את הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה ואת מדיניות הענישה הנהוגה, הגעתי לכלל מסקנה כי מתחם העונש ההולם במקרה דנן נע בין עונש של 12 חודשי מאסר בפועל לעונש של 36 חודשי מאסר בפועל.

35. במסגרת בחינת הנסיבות, אשר אינן קשורות בביצוע העבירה, כאמור בסעיף 40יא לחוק העונשין, אציין תחילה את הודאת הנאשם בהזדמנות הראשונה בעובדות כתב האישום, כמו גם את חרטתו הכנה העולה גם מדבריו בדיון בפניי, לפיהם הוא מצר מאוד על מעשיו ומבקש סליחה. עוד אציין במסגרת זו את הליך השיקום בו החל הנאשם בין כתלי בית הסוהר, אם כי עסקין בשינוי של הנאשם המצוי בראשיתו, כפי שעולה מתסקיר שירות המבחן. עוד יצוין בנקודה זו, כי שירות המבחן מעריך בתסקיר רמת סיכון בינונית עד גבוהה להישנות מעשים דומים על ידי הנאשם ובד בבד מעריך שירות המבחן, כי התמדת הנאשם בהליך הטיפול בו הוא מצוי, עשויה להפחית את מסוכנותו.

לחובת הנאשם אוסיף את עברו הפלילי הכולל בחובו הרשעות קודמות בעבירות רבות. ודוק, לחובת הנאשם אמנם רק 3 הרשעות קודמות, אולם הרשעות אלו הינן בגין מספר רב של עבירות, לרבות עבירות אלימות חמורות ועבירות רכוש חמורות. כיום מרצה הנאשם עונש של מאסר בפועל לתקופה של 36 חודש בגין עבירות שעיקרן שוד מזוין. הנאשם הביע נכונות לשלם פיצוי בגין הנזקים שגרם במעשהו, אולם יחד עם זאת טען כי אינו יכול כלכלית לשאת בתשלום של פיצוי

כספי. עוד אוסיף, לטובת הנאשם, כי הנאשם עצמו נפגע בכוויות מדרגה שניה, במהלך האירוע. הסנגור המלומד ביקש לראות בחלוף הזמן מאז ביצוע העבירה (כשנה וחצי) משום טעם לקולא. ברם, אינני סבורה, בנסיבות העניין, כי יש לראות בחלוף הזמן משום טעם לקולא, מה גם שאין מדובר בחלוף זמן רב.

36. עוד אתייחס לבקשת הסנגור לראות בהליך השיקום בו נתון הנאשם בין כתלי בית הסוהר כטעם המצדיק חריגה ממתחם העונש ההולם, כאמור בסעיף 40ד לחוק העונשין. נוכח העובדה שהליך השיקום בו נתון הנאשם מצוי בחיתוליו ונוכח קביעת שירות המבחן, כי השינוי בהתנהלות הנאשם מצוי בראשיתו, אינני מוצאת לנכון להיעתר לבקשתו הנ"ל של הסנגור. שירות המבחן הבהיר, כאמור, בתסקיר כי הסיכון שישוב הנאשם לבצע מעשים דומים, מצוי בעוצמה בינונית עד גבוהה וכי התמדת הנאשם בהליך הטיפול עשויה להפחית את עוצמת הסיכון הנ"ל, אולם בשלב ראשוני זה לא ניתן לדעת האם יתמיד הנאשם בהליך הטיפול אם לאו. לפיכך, אין מקום במקרה שבפנינו לחרוג ממתחם העונש ההולם בשל השיקול הנעוץ בשיקומו של הנאשם.

37. בתיתי את הדעת לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה, כמו גם לנסיבות חייו הקשות של הנאשם, כמצטייר ממקרא תסקיר שירות המבחן, הנני בדעה כי העונש המתאים בתיק זה הוא עונש של 16 חודשי מאסר בפועל. בהינתן תקופת המאסר הממושכת אותה מרצה הנאשם, כמו גם התנהלותו החיובית בין כתלי בית הסוהר, הנני מחליטה כי 7 חודשי מאסר בפועל ירצו בחופף לתקופת המאסר אותה מרצה הנאשם כעת והיתרה במצטבר.

בנוסף, יוטל על הנאשם עונש של מאסר על תנאי משמעותי ומרתיע, זאת בצד פיצוי לטובת בעל הרכב שהוצת, אם כי בקביעת סכום הפיצוי אתחשב במצבו הכלכלי של הנאשם כמו גם בהנחת הסנגור, שלא נסתרה, כי בעל הרכב פוצה על ידי חברת הביטוח, מה גם שעומדת לנפגעי העבירה הזכות לפעול במסגרת של הגשת תביעה אזרחית נגד הנאשם.

ז. אחרית דבר

38. סיכומי של דבר, אני דנה את הנאשם לעונשים הבאים:

למאסר בפועל לתקופה של 16 חודש, באופן ש-7 חודשים ירצו בחופף לתקופת המאסר בפועל אותה מרצה הנאשם כעת והיתרה (9 חודשים) - במצטבר.

למאסר על תנאי לתקופה של 12 חודש למשך 3 שנים והתנאי הוא כי לא יעבור עבירה לפי סעיף 448 לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 ויורשע בגינה.

הנני מורה לנאשם לפצות את יקיר סולומונוב (עד תביעה מס' 1, עפ"י כתב האישום), פיצוי בסכום של 10,000 ₪, אשר יופקד על ידי הנאשם עבור יקיר סולומונוב, בקופת בית המשפט, זאת ב- 20 תשלומים חודשיים, שווים ורצופים בסך 500 ₪ כל אחד, החל מיום 1.7.15 ואילך.

מזכירות בית המשפט תמציא העתק מגזר הדין לשירות המבחן. על המאשימה להמציא העתק מגזר הדין לעד התביעה מס' 1 (יקיר סולומונוב) וכן להמציא במזכירות בית המשפט, תוך 7 ימים, הודעה הכוללת את פרטיו של הנ"ל, לצורך המצאת סכום הפיצוי לידיו.

זכות ערעור לבית המשפט העליון תוך 45 יום.

ניתן היום, י' אייר תשע"ה, 29 אפריל 2015, במעמד ב"כ המאשימה, הנאשם וסנגורו.

רונית בש , שופטת